

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I Meddelelser	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2000/C 372/01	Domstolens dom (Første Afdeling) af 17. oktober 2000 i sag C-114/99, Roquette Frères SA mod Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Nancy) (»Landbrug — fælles markedsordning — eksportrestitutioner — korn — tildelingsbetingelser — forarbejdning til et produkt, der kan tænkes genindført til Fællesskabet«)	1
2000/C 372/02	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. oktober 2000 i de forenede sager C-15/98 og C-105/99, Den Italienske Republik og Sardegna Lines — Servizi Marittimi della Sardegna SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (»Statsstøtte — støtte fra regionen Sardinien til søfartssektoren på Sardinien — skade på konkurrencen og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater — begrundelse«	1
2000/C 372/03	Domstolens dom (Sjette Afdeling) af 19. oktober 2000 i sag C-216/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (Traktatbrud — direktiv 95/59/EF — artikel 9 — minimumspris — forarbejdet tobak)	2
2000/C 372/04	Domstolens dom (Femte Afdeling) af 19. oktober 2000 i sag C-339/98, Peacock AG mod Hauptzollamt Paderborn (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht Düsseldorf (»Fælles toldtarif — toldpositioner — tarifiering af netværksskort — tarifiering i den kombinerede nomenklatur«)	3

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2000/C 372/05	Sag C-363/00: Sag anlagt den 29. september 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	3
2000/C 372/06	Sag C-373/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. september 2000 af Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Østrig) i sagen Adolf Truley GmbH mod Bestattung Wien GmbH	4
2000/C 372/07	Sag C-375/00: Sag anlagt den 11. oktober 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik	4
2000/C 372/08	Sag C-383/00: Sag anlagt den 18. oktober 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland	5
2000/C 372/09	Sag C-384/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. august 2000 af Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht i sagen Heinrich Bredemeier mod Landwirtschaftskammer Hannover, adciteret: Wilhelm Wieggrebe og Irmtraut Bredemeier	5
2000/C 372/10	Sag C-385/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. oktober 2000 af Nederlandenes Høje Raad i sagen F.W.L. de Groot mod Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen, Haarlem	6
2000/C 372/11	Sag C-392/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. august 2000 af Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Hannover-Nord mod Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH	6
2000/C 372/12	Sag C-395/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 20. oktober 2000 af Tribunale di Trento — Afdelingen for Civile Sager — i sagen Distillerie Fratelli Cipriani SpA mod Finansministeriet	6
2000/C 372/13	Sag C-400/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 31. oktober 2000 af Tribunal Judicial da Comarca do Porto, 8 ^a Vara, 3. Afdeling, i sagen Club-Tour, Viagens e Turismo SA mod Alberto Carlos Lobo Gonçalves Garrido, intervenient: Club Med Viagens Lda	7
2000/C 372/14	Sag C-402/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. oktober 2000 af Employment Tribunal, Stratford (Det Forenede Kongerige), i sagen F. Harding mod Skandia Asset Management Ltd	7
2000/C 372/15	Sag C-405/00: Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. juli 2000 af Consiglio di Stato — Retsafdelingen (Fjerde Afdeling) i sagen Coopsette s.c.r.l. mod ANAS, og som procesilvarslet Impresa Mambrini Costruzioni Srl	7
2000/C 372/16	Sag C-406/00: Sag anlagt den 8. november 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik	8
2000/C 372/17	Slettelse af sag C-272/98	8

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2000/C 372/18	Slettelse af sag C-418/99	9
2000/C 372/19	Slettelse af sag C-419/99	9
RET TEN I FØRSTE INSTANS		
2000/C 372/20	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 17. oktober 2000 i sag T-27/99, Humbert Drabbe mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — pensioner — ret erhvervet før tiltrædelsen ved Fællesskaberne — overførsel til fællesskabsordningen — indgivelse af ansøgning — frist)	10
2000/C 372/21	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 12. oktober 2000 i sag T-123/99, JT's Corporation Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Åbenhed — aktindsigt — afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom — rækkevidden af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af offentlige interesser — inspektioner og undersøgelser — forfatterreglen — begrundelse)	10
2000/C 372/22	Dom afsagt af Retten i Første Instans den 5. oktober 2000 i sag T-202/99, Léon Rappe mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (Tjenestemænd — forfremmelse — bedømmelsesrapport — forsinket udfærdigelse)	11
2000/C 372/23	Sag T-274/00 — T-296/00: Sag anlagt den 18. september 2000 af Verde Sport SpA m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
2000/C 372/24	Sag T-303/00: Sag anlagt den 22. september 2000 af Manuel Francisco Caballero Montoya mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	11
2000/C 372/25	Sag T-316/00: Sag anlagt den 9. oktober 2000 af Viking-Umwelttechnik Ges.m.b.H. mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller)	12
2000/C 372/26	Sag T-319/00: Sag anlagt den 12. oktober 2000 af Chantal Borremans og 17 andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	13
2000/C 372/27	Sag T-325/00: Sag anlagt den 18. oktober 2000 af Elke Sada mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	13
2000/C 372/28	Sag T-327/00: Sag anlagt den 17. oktober 2000 af ICAT FOOD SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	14
2000/C 372/29	Sag T-328/00: Sag anlagt den 24. oktober 2000 af Mario Costacurta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	14
2000/C 372/30	Sag T-329/00: Sag anlagt den 25. oktober 2000 af Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	15
2000/C 372/31	Sag T-330/00: Sag anlagt den 26. oktober 2000 af Stefano Cocchi og Evi Hainz mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	15
2000/C 372/32	Sag T-331/00: Sag anlagt den 26. oktober 2000 af Laurence Bories og fire andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	16

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2000/C 372/33	Sag T-333/00: Sag anlagt den 3. november 2000 af Rougemarine SARL mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	16
2000/C 372/34	Sag T-338/00: Sag anlagt den 7. november 2000 af Carmelo Morello mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber	17
2000/C 372/35	Slettelse af sag T-121/98	18
2000/C 372/36	Slettelse af sag T-204/98 R	18
2000/C 372/37	Slettelse af sag T-232/99	18
2000/C 372/38	Slettelse af sag T-39/00	18

I

(Meddelelser)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(Første Afdeling)

af 17. oktober 2000

i sag C-114/99, **Roquette Frères SA mod Office national interprofessionnel des céréales (ONIC) (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour administrative d'appel de Nancy)** ⁽¹⁾

(»Landbrug — fælles markedsordning — eksportrestitutions — korn — tildelingsbetingelser — forarbejdning til et produkt, der kan tænkes genindført til Fællesskabet«)

(2000/C 372/01)

(Processprog: fransk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-114/99, angående en anmodning, som Cour administrative d'appel de Nancy (Frankrig) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Roquette Frères SA mod Office national interprofessionnel des céréales (ONIC), at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 5, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutions for landbrugsprodukter (EFT L 351, s. 1), har Domstolen (Første Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, M. Wathelet, og dommerne P. Jann og L. Sevón (refererende dommer); generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 17. oktober 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Artikel 5, stk. 1, i Kommissionen forordning (EØF) nr. 3665/87 af 27. november 1987 om fælles gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutions for landbrugsprodukter skal fortolkes således, at udbetaling af en eksportrestitutions ikke kan gøres betinget af et krav om, at der fremlægges yderligere bevismateriale til godtgørelse af, at et produkt faktisk er bragt på markedet i det indførende tredjeland i uforandret stand, når det i tredjelandet har undergået en forarbejdning, der må betragtes som væsentlig, idet produktet er blevet anvendt uigenkaldeligt til fremstilling af et andet produkt, der selv vil kunne genudføres til Fællesskabet.

⁽¹⁾ EFT C 188 af 3.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 19. oktober 2000

i de forenede sager C-15/98 og C-105/99, **Den Italienske Republik og Sardegna Lines — Servizi Marittimi della Sardegna SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber** ⁽¹⁾

(»Statsstøtte — støtte fra regionen Sardinien til søfartssektoren på Sardinien — skade på konkurrencen og påvirkning af samhandelen mellem medlemsstater — begrundelse«)

(2000/C 372/02)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I de forenede sager C-15/98 og C-105/99, Den Italienske Republik (befuldmægtigede: U. Leanza, bistået af P.G. Ferri)

(sag C-15/98) og Sardegna Lines — Servizi Marittimi della Sardegna SpA, Cagliari (Italien), ved advokaterne F. Caruso, U. Iaccarino, B. Carnevale og C. Caruso, Napoli, og med valgt adresse i Bruxelles hos advokat F. Caruso, 2 A, rue Van Moer (sag C-105/99) mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: D. Triantafyllou og S. Dragone), angående en påstand om annullation i sag C-15/98 og C-105/99 af Kommissionens beslutning 98/95/EF af 21. oktober 1997 vedrørende støtte, som regionen Sardinien (Italien) har ydet rederier på Sardinien (EFT 1998 L 20, s. 30), og i sag C-15/98 af Kommissionens skrivelse af 14. november 1997, hvorved Kommissionen meddelte Den Italienske Republik sin beslutning om at iværksætte proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2 (nu artikel 88, stk. 2, EF), vedrørende støtte til søfartssektoren (lån/leasing på favorable vilkår i forbindelse med erhvervelse, ombygning og reparation af fartøjer): ændring af støtteordning under C 23/96 (ex NN 181/95) (EFT 1997 C 386, s. 6), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, C. Gulmann, og dommerne J.-P. Puissochet (refererende dommer) og F. Macken; generaladvokat: N. Fennelly; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 19. oktober 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republiks søgsmål til prøvelse af skrivelsen af 14. november 1997, hvorved Kommissionen meddelte Den Italienske Republik sin beslutning om at iværksætte proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 93, stk. 2 (nu artikel 88, stk. 2, EF), vedrørende støtte til søfartssektoren (lån/leasing på favorable vilkår i forbindelse med erhvervelse, ombygning og reparation af fartøjer): ændring af støtteordning under C 23/96 (ex NN 181/95), afvises.
- 2) Kommissionens beslutning 98/95/EF af 21. oktober 1997 vedrørende støtte, som regionen Sardinien (Italien) har ydet rederier på Sardinien, annulleres.
- 3) Den Italienske Republik og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber bærer deres egne omkostninger i sag C-15/98.
- 4) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber betaler sagens omkostninger i sag C-105/99.

(¹) EFT C 94 af 28.3.1998.

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 19. oktober 2000

i sag C-216/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik (¹)

(Traktatbrud — direktiv 95/59/EF — artikel 9 — minimumspris — forarbejdet tobak)

(2000/C 372/03)

(Processprog: græsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-216/98, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: M. Condou-Durande og E. Traversa) mod Den Helleniske Republik (befuldmægtigede: P. Mylonopoulos og N. Dafniou), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 i Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift (EFT L 291, s. 40) ved at have indført og opretholdt lovbestemmelser, hvorefter der ved ministeriel bekendtgørelse skal fastsættes minimumsdetailsalgspriser for forarbejdet tobak, har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af J.-P. Puissochet, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne R. Schintgen og F. Macken (refererende dommer); generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: fuldmægtig L. Hewlett, den 19. oktober 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9 i Rådets direktiv 95/59/EF af 27. november 1995 om forbrugsbeskatning af forarbejdet tobak bortset fra omsætningsafgift ved at have indført og opretholdt lovbestemmelser, hvorefter der ved ministeriel bekendtgørelse skal fastsættes minimumsdetailsalgspriser for forarbejdet tobak.

- 2) Den Helleniske Republik betaler sagens omkostninger.

(¹) EFT C 258 af 15.8.1998.

DOMSTOLENS DOM**(Femte Afdeling)****af 19. oktober 2000****i sag C-339/98, Peacock AG mod Hauptzollamt Paderborn
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Finanzgericht
Düsseldorf⁽¹⁾)****(»Fælles toldtarif — toldpositioner — tarifering af netværk-
skort — tarifering i den kombinerede nomenklatur«)**

(2000/C 372/04)

(Processprog: tysk)

*(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentlig-
gjort i Samling af Afgørelser)*

I sag C-339/98, angående en anmodning, som Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland) i medfør af EF-traktatens artikel 177 (nu artikel 234 EF) har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Peacock AG mod Hauptzollamt Paderborn, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende fortolkningen af bestemmelse 5 B til kapitel 84 i den fælles toldtarifs kombinerede nomenklatur der er gengivet i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif (EFT L 256, s. 1), som ændret ved bilagene til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2886/89 af 2. august 1989 (EFT L 282, s. 1), Kommissionens forordning (EØF) nr. 2472/90 af 26. juli 1990 (EFT L 247, s. 1), Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26. juli 1991 (EFT L 259, s. 1), Kommissionens forordning (EØF) nr. 2505/92 af 14. juli 1992 (EFT L 267, s. 1), Kommissionens forordning (EØF) nr. 2551/93 af 10. august 1993 (EFT L 241, s. 1) og Kommissionens forordning (EF) nr. 3115/94 af 20. december 1994 (EFT L 345, s. 1), har Domstolen (Femte Afdeling), sammensat af formanden for Første Afdeling, M. Wathelet, som fungerende formand for Femte Afdeling, og dommerne D.A.O. Edward (refererende dommer), J.-P. Puissechet, P. Jann og L. Sevón; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitssekretær: assisterende justitssekretær H. von Holstein, den 19. oktober 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Bestemmelse 5 B til kapitel 84 i den fælles toldtarifs kombinerede nomenklatur, der er gengivet i bilag I til Rådets forordning (EØF) nr. 2658/87 af 23. juli 1987 om told- og statistiknomenklaturen og den fælles toldtarif, som ændret ved bilagene til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2886/89 af 2. august 1989, Kommissionens forordning (EØF) nr. 2472/90 af 31. juli 1990, Kommissionens forordning (EØF) nr. 2587/91 af 26. juli 1991, Kommissionens forordning (EØF) nr. 2505/92 af 14. juli 1992, Kommissionens forordning (EØF) nr. 2551/93 af 10. august 1993 og Kommissionens forordning (EF) nr. 3115/94 af 20. december 1994, skal fortolkes således, at bestemmelsen ikke udelukker, at netværksskort, som skal installeres i automatiske databehandlingsmaskiner, skal

tariferes i pos. 8471 i den kombinerede nomenklatur. I perioden juli 1990 til maj 1995 skulle sådanne netværksskort således tariferes i pos. 8471 i den kombinerede nomenklatur som »enheder« til sådanne maskiner.

(¹) EFT C 358 af 21.11.1998.

**Sag anlagt den 29. september 2000 af Kommissionen for
De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik****(Sag C-363/00)**

(2000/C 372/05)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der 29. september 2000 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Enrico Traversa, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagnercentret, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser efter artikel 9, 10 og 11 i forordning nr. 1150/2000, da den ikke til Kommissionen har overført et beløb på 1 484 936 000 000 ITL i form af egne indtægter inden for den frist, der er fastsat i artikel 9 og 10 i forordning (EF, Euratom) nr. 94/728/EF⁽¹⁾ om Fællesskabets egne indtægter, og da den har afslået at betale de skyldige morarenter af beløbet efter nævnte forordnings artikel 11.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen finder, at Italien — i strid med forordningen — uretmæssigt havde forsinket overførslen af Fællesskabets egne indtægter, da den på Kommissionens konto kun havde indsat 1 486 594 526 ITL i stedet for 1 486 594 526 ITL den 30. maj 1996 og først havde indsat det manglende beløb den 27. juni 1996.

Følgelig fandt Kommissionens tjenestegrene artikel 11 i forordning nr. 1552/89⁽²⁾ anvendelig, hvilken forudsætter betaling af renter, såfremt en medlemsstat forsinket overfører de egne indtægter til den konto, der føres i Kommissionens navn ved det organ, som er udpeget af den enkelte medlemsstat.

Kommissionen kan ikke acceptere, at medlemsstaterne foretager berigtigelser med tilbagevirkende valør som den, det italienske Ministerium for Statskassen foretog den 27. juni 1996, eftersom kreditering af beløbene med tilbagevirkende valør ikke har mening i et system med rentebærende konti såsom kontoen »egne indtægter«, der føres af Kommissionen, og eftersom man ved at acceptere berigtigelser bogført med tilbagevirkning ville hindre enhver praktisk virkning af pligten til at betale moranter.

(¹) EFT L 130 af 31.5.2000, s. 1.

(²) EFT L 155 af 7.6.1989, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. september 2000 af Vergabekontrollsenat des Landes Wien (Østrig) i sagen Adolf Truley GmbH mod Bestattung Wien GmbH

(Sag C-373/00)

(2000/C 372/06)

Ved kendelse afsagt den 14. september 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 11. oktober 2000, har Vergabekontrollsenat des Landes Wien i sagen Adolf Truley GmbH mod Bestattung Wien GmbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal begrebet »almenhedens behov« i artikel 1, litra b), i Rådets direktiv 93/36/EØF(¹) af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved offentlige indkøb fortolkes således, at:
 - a) definitionen af »almenhedens behov« skal udledes af medlemsstaternes nationale retsordener?
 - b) den omstændighed, at der efter loven kun påhviler de regionale eller lokale myndigheder en subsidieret forpligtelse, er tilstrækkelig til, at der foreligger et behov hos almenheden?
- 2) Er det ved fortolkningen af betingelsen om »almenhedens behov, dog ikke på det industrielle eller forretningsmæssige område« i nævnte direktiv 93/36/EØF a) en ufravigelig forudsætning, at der skal foreligge en udviklet konkurrence, eller b) afhænger dette af de faktiske eller de retlige omstændigheder?

- 3) Er betingelsen i artikel 1, litra b), i nævnte direktiv 93/36/EØF, om at ledelsen af offentligretlige organer skal være underlagt statens henholdsvis en regional eller en lokal myndigheds kontrol, også opfyldt, når der blot er tale om en efterfølgende kontrol som den, der udføres af Kontrollamt der Stadt Wien?

(¹) EFT L 199, s. 1.

Sag anlagt den 11. oktober 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik

(Sag C-375/00)

(2000/C 372/07)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 11. oktober 2000 anlagt sag mod Den Italienske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Gregorio Valero Jordana, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og Roberto Amrosi, der er udstationeret som national ekspert ved Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Wagnercentret, Kirchberg.

Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 4, stk. 2, i Rådets direktiv 75/440/EØF af 16. juni 1975 om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne(¹), idet den ikke har udarbejdet en sammenhængende og fuldstændig national aktionsplan og en tidsplan for forbedring af overfladevandets kvalitet som følge af, at der indtil nu ikke er udarbejdet en territorial aktionsplan (eller et program) for regionen Lombardiet, hvorfor Kommissionen er afskåret fra at foretage en tilbundsående undersøgelse af den nævnte nationale, sammenhængende aktionsplan.
- Den Italienske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Kommissionen har konstateret, at selv om der for visse vandområder er udarbejdet enkeltstående, regionale planer for forbedring af kvaliteten, omfatter planerne ikke alle de vandområder, der er omhandlet i direktiv 75/440/EØF, hvorfor det må antages, at Den Italienske Republik ikke har udarbejdet den sammenhængende plan, der er fastsat i direktivets artikel 4, stk. 2.

Den lov, der er vedtaget i Italien den 18. maj 1989, omhandler kun den omstændighed, at organer og myndigheder skal udarbejde, vedtage og gennemføre planer for forbedring af overfladevandets kvalitet samt affatte, vedtage og gennemføre planer for indgriben, der har det samme formål, men i henhold til loven er der ikke vedtaget nogen konkret plan. Loven udgør således blot en forudsætning for gennemførelsen af de forpligtelser, der følger af direktivets artikel 4, stk. 2, men er ikke en gennemførelse af de pågældende forpligtelser.

(¹) EFT L 194 af 25.7.1975, s. 26.

Sag anlagt den 18. oktober 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Forbundsrepublikken Tyskland

(Sag C-383/00)

(2000/C 372/08)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 18. oktober 2000 anlagt sag mod Forbundsrepublikken Tyskland af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved juridisk konsulent Götz zur Hausen, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret C 254, Kirchberg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

1. Det fastslås, at Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til EF-traktaten, idet den ikke inden for den fastsatte frist har truffet alle de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer (¹), herunder navnlig artikel 11.
2. Forbundsrepublikken Tyskland tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer til dem, der er gjort gældende i sag C-335/00 (²); fristen for gennemførelse er udløbet den 3. februar 1999, uden at forbundsdelstaterne Mecklenburg-Vorpommern, Niedersachsen, Rheinland-Pfalz, Sachsen, Sachsen-Anhalt og Schleswig-Holstein hidtil har truffet de nødvendige foranstaltninger, der er fastsat i direktivets artikel 11, vedrørende udarbejdelse af beredskabsplaner.

(¹) EFT L 10 af 14.1.1997, s. 13.

(²) EFT C 316 af 4.11.2000, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 28. august 2000 af Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht i sagen Heinrich Bredemeier mod Landwirtschaftskammer Hannover, adciteret: Wilhelm Wieggrebe og Irmtraut Bredemeier

(Sag C-384/00)

(2000/C 372/09)

Ved kendelse afsagt den 28. august 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. oktober 2000, har Niedersächsisches Oberverwaltungsgericht i sagen Heinrich Bredemeier mod Landwirtschaftskammer Hannover, adciteret: Wilhelm Wieggrebe og Irmtraut Bredemeier, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Foreligger der en overtagelse af en landbrugsbedrift svarende til arv i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 3a i Rådets forordning (EØF) nr. 857/84 (¹) af 31. marts 1984 i den affattelse, der fremgår af Rådets forordning (EØF) nr. 1639/91 (²) af 13. juni 1991, såfremt bedriften efter udløbet af den forpligtelse til ikke-markedsføring, som producenten har indgået i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 1078/77 (³), før den 29. juni 1989 bortforpagtes af ham til ægtemanden til den kvindelige arving, som skal overtage bedriften, til gunstigere betingelser end de normale markeds-vilkår?

(¹) EFT L 90, s. 13.

(²) EFT L 150, s. 35.

(³) EFT L 131, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved dom afsagt den 18. oktober 2000 af Nederlandenes Hoge Raad i sagen F.W.L. de Groot mod Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen, Haarlem

(Sag C-385/00)

(2000/C 372/10)

Ved dom afsagt den 18. oktober 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 20. oktober 2000, har Nederlandenes Hoge Raad i sagen F.W.L. de Groot mod Inspecteur van de Belastingdienst Particulieren/Ondernemingen, Haarlem, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er EF-traktatens artikel 48 (efter ændring nu artikel 39 EF) og artikel 7 i Rådets forordning nr. 1612/68/EØF⁽¹⁾ til hinder for, at en person, som er hjemmehørende i en medlemsstat, og som i et bestemt år (også) erhverver indtægter i en anden medlemsstat i et tjenesteforhold, som udøves dér, og beskattes af disse indtægter i denne anden medlemsstat, uden at der herved tages hensyn til den pågældende arbejdstagers personlige og familiemæssige situation, i henhold til en ordning til undgåelse af dobbeltbeskatning i sin bopælsstat mister en forholdsmæssig del af fordelene ved sit skattefrie beløb og sine personlige skattelettelser?
- 2) Såfremt spørgsmål 1) besvares bekræftende, følger der da af fællesskabsretten særlige krav til den måde, hvorpå der i bopælsstaten skal tages hensyn til den pågældende arbejdstagers personlige og familiemæssige situation?

⁽¹⁾ EFT 1968 II, s. 467.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 9. august 2000 af Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Hannover-Nord mod Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH

(Sag C-392/00)

(2000/C 372/11)

Ved kendelse afsagt den 9. august 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 25. oktober 2000, har Bundesfinanzhof i sagen Finanzamt Hannover-Nord mod Norddeutsche Gesellschaft zur Beratung und Durchführung von Entsorgungsaufgaben bei Kernkraftwerken mbH forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Er det foreneligt med artikel 4 i direktiv 69/335/EØF⁽¹⁾ om kapitaltilførselsafgifter at undergive en selskabsdeltagers ydelse af et rentefrit lån til selskabet kapitaltilførselsafgift, når der på tidspunktet for ydelsen af lånet bestod en aftale om resultatoverførsel mellem selskabet og selskabsdeltageren?

⁽¹⁾ EFT 1969 II, s. 405.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 20. oktober 2000 af Tribunale di Trento — Afdelingen for Civile Sager — i sagen Distillerie Fratelli Cipriani SpA mod Finansministeriet

(Sag C-395/00)

(2000/C 372/12)

Ved kendelse afsagt den 20. oktober 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 26. oktober 2000, har Tribunale di Trento — Afdelingen for Civile Sager — i sagen Distillerie Fratelli Cipriani SpA mod Finansministeriet forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Skal artikel 20, stk. 3, i Rådets direktiv 92/12/EØF⁽¹⁾ af 25. februar 1992 — når der foreligger omsætning af varer under suspensionsordningen efter betydningen i direktivets artikel 4, litra c), der er bestemt til udførsel via én eller flere medlemsstater, men ikke er nået frem til bestemmelsesstedet, og når det ikke er muligt at fastslå, hvor uregelmæssigheden eller overtrædelsen har fundet sted — fortolkes således, at afsendelsesmedlemsstaten alene kan skride til opkrævning af punktafgifterne, såfremt den, der har stillet sikkerhed for betalingen, rettidigt er blevet sat i stand til at blive bekendt med, at suspensionsordningen ikke er blevet afsluttet, således at vedkommende inden udløbet af fristen på fire måneder at regne fra datoen for afsendelsen af varerne kan fremlægge tilfredsstillende bevis for, enten at omsætningen har været forskriftsmæssig, eller for, hvor uregelmæssigheden eller overtrædelsen faktisk har fundet sted?
- 2) Såfremt der svares bekræftende på spørgsmålet under 1), spørges: Gælder den samme fortolkning under de samme omstændigheder også, når afsendelsesmedlemsstaten er den samme som den stat, der har konstateret overtrædelsen eller uregelmæssigheden, eller kommer i et sådant tilfælde under de samme omstændigheder formodningen i direktivets artikel 20, stk. 2, til anvendelse? Såfremt det sidstnævnte måtte være tilfældet, spørges, om der kan gives adgang til bevisførelse vedrørende spørgsmålet, enten om omsætningen har været forskriftsmæssig, eller vedrørende spørgsmålet, hvor uregelmæssigheden eller overtrædelsen faktisk har fundet sted, ligesom der spørges, om dette bevis er undergivet fristbetingelsen i stk. 3.

3) Såfremt der svares benægtende på spørgsmålet under 1), spørges: Skal artikel 20, stk. 3, i Rådets direktiv 92/12/EØF af 25. februar 1992 under de samme omstændigheder fortolkes således, at den, der har stillet sikkerhed for betalingen af punktafgifterne, og som ikke rettidigt er blevet sat i stand til at blive bekendt med, at suspensionsordningen ikke er blevet afsluttet, kan føre bevis for, enten om omsætningen har været forskriftsmæssig, eller vedrørende spørgsmålet, hvor uregelmæssigheden eller overtrædelsen faktisk har fundet sted, også når fristen på fire måneder fra datoen fra varenes afsendelse er udløbet?

(¹) EFT L 76 af 23.3.1992, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 31. oktober 2000 af Tribunal Judicial da Comarca do Porto, 8a Vara, 3. Afdeling, i sagen Club-Tour, Viagens e Turismo SA mod Alberto Carlos Lobo Gonçalves Garrido, intervenient: Club Med Viagens Lda

(Sag C-400/00)

(2000/C 372/13)

Ved kendelse afsagt den 31. oktober 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 3. november 2000, har Tribunal Judicial da Comarca do Porto, 8a Vara, 3. Afdeling, i sagen Club-Tour, Viagens e Turismo SA mod Alberto Carlos Lobo Gonçalves Garrido, intervenient: Club Med Viagens Lda, forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

1. Er rejser, der er arrangeret af formidleren efter anmodning fra og på foranledning af forbrugeren eller en begrænset gruppe forbrugere i overensstemmelse med deres ønsker, og som omfatter transport og indkvartering på et feriecenter til en samlet pris, omfatter af anvendelsesområdet for begrebet »pakkerejse« i direktivets (¹) artikel 2, nr. 1), når ydelsen har en varighed på over 24 timer eller omfatter en overnatning?

2. Kan udtrykket »en på forhånd fastlagt kombination« i denne bestemmelse fortolkes således, at der dermed henvises til det tidspunkt, hvor kontrakten indgås mellem formidleren og kunden?

(¹) Rådets direktiv 90/314/EØF af 13.6.1990 om pakkerejser, herunder pakkeferier og pakketure (EFT L 158 af 23.6.1990, s. 59).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 10. oktober 2000 af Employment Tribunal, Stratford (Det Forenede Kongerige), i sagen F. Harding mod Skandia Asset Management Ltd

(Sag C-402/00)

(2000/C 372/14)

Ved kendelse afsagt den 10. oktober 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 31. oktober 2000, har Employment Tribunal, Stratford (Det Forenede Kongerige), i sagen F. Harding mod Skandia Asset Management Ltd forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

Finder EF-traktatens artikel 141 umiddelbart anvendelse i den forstand, at en sagsøger kan påberåbe sig den i nationale søgsmål for at få tilsidesat en territorial afgrænsning indeholdt i section 1 (6) i Equal Pay Act 1970, således at hun kan sammenligne sin løn med den løn, som mænd ansat af en arbejdsgiver, der er forbundet med hendes arbejdsgiver, i en virksomhed i en anden medlemsstat modtager for samme arbejde eller arbejde af samme værdi?

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 14. juli 2000 af Consiglio di Stato — Retsafdelingen (Fjerde Afdeling) i sagen Coopsette s.c.r.l. mod ANAS, og som procestilvarslet Impresa Mambrini Costruzioni Srl

(Sag C-405/00)

(2000/C 372/15)

Ved kendelse afsagt den 14. juli 2000, indgået til Domstolens Justitskontor den 6. november 2000, har Consiglio di Stato — Retsafdelingen (Fjerde Afdeling) i sagen Coopsette s.c.r.l. mod ANAS, og som procestilvarslet Impresa Mambrini Costruzioni Srl forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Er en bestemmelse i en udbudsbekendtgørelse for offentligt udbud, hvorefter virksomheder, som ikke for deres bud har givet begrundelser for den angivne pris, der svarer til i alt fald 75 % af udbudssummen, er afskåret fra at deltage i proceduren, til hinder for anvendelsen af artikel 30, stk. 4, i direktiv 93/37/EØF⁽¹⁾?
- 2) Er en bestemmelse om en automatisk forhøjelse af unormalitetstærsklen for bud, hvis overensstemmende karakter skal undersøges, når denne baseres på et kriterium, der fastlægges for det enkelte tilfælde og ud fra et aritmetisk gennemsnit, der ikke gør det muligt for de erhvervsdrivende på forhånd at kende denne tærskel, til hinder for anvendelsen af artikel 30, stk. 4, i direktiv 93/37/EØF?
- 3) Er en bestemmelse om en tidligere gennemgang med deltagelse af parterne, uden adgang for den virksomhed, som anses for at have givet et unormalt bud, til at fremføre sine grunde efter åbningen af buddene og før afgørelsen om udelukkelse træffes, til hinder for anvendelsen af artikel 30, stk. 4, i direktiv 93/37/EØF?
- 4) Er en bestemmelse om, at den ordregivende myndighed kun kan tage hensyn til begrundelser, der vedrører besparelser i forbindelse med byggeprocessen, de anvendte tekniske løsninger, eller den bydendes usædvanligt gunstige betingelser, til hinder for anvendelsen af artikel 30, stk. 4, i direktiv 93/37/EØF?
- 5) Er udelukkelsen af begrundelser vedrørende elementer, hvis mindsteværdier kan konstateres på grundlag af offentligt tilgængelige fortegnelser, til hinder for anvendelsen af artikel 30, stk. 4, i direktiv 93/37/EØF?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/37/EØF af 14.6.1993 om samordning af fremgangsmåderne med hensyn til indgåelse af offentlige bygge- og anlægskontrakter (EFT L 199 af 9.8.1993, s. 54).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Den Helleniske Republik ikke har udstedt de love eller administrative bestemmelser, som er nødvendige for at efterkomme Kommissionens direktiv 98/100/EF⁽¹⁾ af 21. december 1998 om ændring af direktiv 92/76/EØF⁽²⁾ om anerkendelse af beskyttede zoner, som er udstedt for særlige plantesundhedsrisici i Fællesskabet, hvorved Den Helleniske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til traktaten og de to direktiver.
- Den Helleniske Republik tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

I henhold til artikel 249, stk. 3, i traktaten er direktiver bindende for de medlemsstater, som de er rettet sig til, med hensyn til det tilstræbte formål.

I henhold til artikel 10, stk. 1, i traktaten, er medlemsstaterne forpligtet til at træffe alle almindelige eller særlige foranstaltninger, der er egnede til at sikre opfyldelsen af de forpligtelser, som følger af traktaten eller af retsakter foretaget af Fællesskabets institutioner.

Den Helleniske Republik har ikke bestridt, at den har undladt at træffe foranstaltninger for at efterkomme det ovennævnte direktiv.

Kommissionen gør gældende, at Den Helleniske Republik ikke har truffet de fornødne foranstaltninger til at gennemføre direktivet fuldt ud i intern græsk ret.

⁽¹⁾ EFT L 351 af 29.12.1998, s. 35.

⁽²⁾ EFT L 305 af 21.10.1992, s. 12.

Sag anlagt den 8. november 2000 af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Helleniske Republik

(Sag C-406/00)

(2000/C 372/16)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er den den 8. november 2000 anlagt sag mod Den Helleniske Republik af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved Maria Kontou-Durande, Kommissionens Juridiske Tjeneste, og med valgt adresse i Luxembourg hos Carlos Gómez de la Cruz, ligeledes Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg.

Slettelse af sag C-272/98⁽¹⁾

(2000/C 372/17)

Ved kendelse af 12. juli 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-272/98, Artel SA mod Francisca Arencom Salazar (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de Primera Instancia nr. 35, Barcelona), skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 278 af 5.9.1998.

Slettelse af sag C-418/99⁽¹⁾

(2000/C 372/18)

Ved kendelse af 12. juli 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-418/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 22.1.2000.

Slettelse af sag C-419/99⁽¹⁾

(2000/C 372/19)

Ved kendelse af 12. juli 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Domstol besluttet, at sag C-419/99, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 22.1.2000.

RETEN I FØRSTE INSTANS

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 17. oktober 2000

i sag T-27/99, Humbert Drabbe mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Tjenestemænd — pensioner — ret erhvervet før tiltrædelsen ved Fællesskaberne — overførsel til fællesskabsordningen — indgivelse af ansøgning — frist)*

(2000/C 372/20)

(Processprog: nederlandsk)

I sag T-27/99, Humbert Drabbe, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Overijse (Belgien), ved G. van der Wal, advokat med møderet for Nederlandenes Hoge Raad, og advokat L.Y.J.M. Parret, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat A. May, 31, Grandrue, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: F. Duvieusart-Clotuche og C. Van der Hauwaert), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 19. oktober 1998, som er meddelt Humbert Drabbe den 23. oktober 1998, om afvisning af hans klage over sagsøgtes afgørelse om at nægte ham mulighed for at overføre de pensionsrettigheder, han har erhvervet i Nederlandene, til Fællesskabets pensionsordning, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig G. Herzig, den 17. oktober 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber frifindes.
- 2) Hver part betaler sine omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 71 af 13.3.1998.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 12. oktober 2000

i sag T-123/99, JT's Corporation Ltd mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber⁽¹⁾*(Åbenhed — aktindsigt — afgørelse 94/90/EKSF, EF, Euratom — rækkevidden af undtagelsen vedrørende beskyttelsen af offentlige interesser — inspektioner og undersøgelser — forfatterreglen — begrundelse)*

(2000/C 372/21)

(Processprog: engelsk)

I sag T-123/99, JT's Corporation Ltd, Bromley (Det Forenede Kongerige), ved solicitor M. Cornwell-Kelly, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokatfirmaet Wilson Associates, 3, boulevard Royal, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: U. Wölker og Xavier Lewis), angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 11. marts 1999 om ikke at give sagsøgeren aktindsigt i nærmere angivne dokumenter, har Retten (Fjerde Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, V. Tiili, og dommerne R.M. Moura Ramos og P. Mengozzi; justitssekretær: ekspeditionssekretær B. Pastor, den 12. oktober 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens afgørelse af 11. marts 1999 annulleres, for så vidt som der herved meddeles sagsøgeren afslag på aktindsigt i Den Europæiske Unions tjenesterejserapporter for 1993-1996 vedrørende Bangladesh, med tilhørende bilag, og i Kommissionens skrivelser til Bangladesh's regering vedrørende annullation af oprindelsescertifikaterne i forbindelse med toldpræferenceordningen.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Sagsøgeren bærer halvdelen af sine egne omkostninger.
- 4) Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af sagsøgerens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 226 af 7.8.1999.

DOM AFSAGT AF RETTEN I FØRSTE INSTANS

den 5. oktober 2000

i sag T-202/99, **Léon Rappe mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**⁽¹⁾**(Tjenestemænd — forfremmelse — bedømmelsesrapport — forsinket udfærdigelse)**

(2000/C 372/22)

(Processprog: fransk)

I sag T-202/99, Léon Rappe, tjenestemand ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, Orp-Jauche (Belgien), ved advokaterne J.-N. Louis, G.-F. Parmentier og V. Peere, Bruxelles, og med valgt adresse i Luxembourg hos Fiduciaire Myson SARL, 13, avenue du Bois, mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldægtigede: F. Duvieusart-Clo-tuche og B. Wägenbaur), angående en påstand dels om annullation af Kommissionens beslutning om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse A6 i 1998 dels om erstatning, har Retten (Tredje Afdeling), sammensat af afdelingsformanden, K. Lenaerts, og dommerne J. Azizi og M. Jaeger; justitssekretær: fuldmægtig J. Palacio González, den 5. oktober 2000 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Kommissionens beslutning om ikke at forfremme sagsøgeren til lønklasse A6 i 1998 annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes Kommissionen.
- 3) Kommissionen betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EFT C 314 af 30.10.1999.

Sag anlagt den 18. september 2000 af **Verde Sport SpA m.fl. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-274/00 — T-296/00)

(2000/C 372/23)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. september 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Verde Sport SpA. m.fl. ved advokat Alfredo Bianchini.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionen for De Europæiske Fællesskabers beslutning 2000/394/EF af 25. november 1999 om fritagelse for og nedsættelse af sociale bidrag i Venedig og Chioggia i henhold til lov nr. 30/1997 og nr. 206/1995 annulleres.
- Subsidiært annulleres beslutningen, for så vidt den pålægger en tilbagebetaling af nedsættelserne.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter er de samme som i sag T-234/00, Fondazione Opera S. Maria della Carità mod Kommissionen, og sag T-235/00, Codess Sociale m.fl.⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort.

Sag anlagt den 22. september 2000 af **Manuel Francisco Caballero Montoya mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber**

(Sag T-303/00)

(2000/C 372/24)

(Processprog: spansk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 22. september 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Manuel Francisco Caballero Montoya, Bruxelles, ved advokat D. Juan Ramón Iturriagoitia.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den beslutning, som er truffet af Kommissionens Afdeling for Pensioner, annulleres i overensstemmelse med sagsøgerens tidligere klager af 23. august, 22. september og 3. december 1999.
- Sagsøgerens sag behandles på ny af Kontoret for Overførsel af Pensionsrettigheder i Kommissionens Afdeling for Pensioner med hensyn til overførslen af sagsøgerens pensionsrettigheder efter modtagelsen af renter fra den spanske ordning for social sikring som følge af tvangsfuldbyrdelsen af en dom.
- Der foretages enhver beregning, som er nødvendig som følge af overførslen af de nævnte renter.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren erstatning i medfør af de almindelige gennemførelsesbestemmelser (AGB), svarende til en rente på 3,5 % p.a. af den kapital, som er nødvendig for at sikre sagsøgeren det antal pensionsgivende tjenesteår, som han skal godskrives i henhold til vedtægten, i forhold til de perioder, som renten vedrører.
- Der anordnes tilbagebetaling dels af ethvert for meget betalt beløb, som måtte følge af forskellen mellem det overførte beløb forhøjet med enhver form for renter heraf, og dels af det beløb, som er nødvendigt for at sikre godskrivningen, forhøjet med renter til fordel for Kommissionen.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagen er anlagt til prøvelse af den beslutning, der påstås at være indeholdt i en skrivelse af 13. december 1999 til sagsøgeren, og som er vedtaget i forbindelse med godskrivningen af de pensionsgivende tjenesteår i henhold til de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten på grundlag af det antal år, hvor der er indbetalt bidrag til den spanske ordning for social sikring, herunder navnlig til prøvelse af beregningen af renterne af det heraf følgende overskydende beløb ved overførslen af pensionsrettighederne.

Sagsøgeren har fremført følgende anbringender:

- Tilsidesættelse af artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten og af de almindelige gennemførelsesbestemmelser hertil for så vidt angår vedtægtens artikel 77 ff.
- Tilsidesættelse af subsidiaritetsprincippet, princippet om forbud mod forskelsbehandling og princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

- Kommissionen har misbrugt sine beføjelser.

Sag anlagt den 9. oktober 2000 af Viking-Umwelttechnik Ges.m.b.H. mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller)

(Sag T-316/00)

(2000/C 372/25)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 9. oktober 2000 anlagt sag mod Harmoniseringskontoret for det Indre Marked (varemærker, mønstre og modeller) af Viking-Umwelttechnik Ges.m.b.H. ved advokat Dr. Stefan Völker, Advokaterne Gleiss Lutz Hootz Hirsch, Stuttgart (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den af Første Appellkammer truffne afgørelse af 28. juli 2000 i klagesag R 558/1999-1 vedrørende EF-varemærkeansøgning nr. 459 149 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Det omhandlede varemærke: Farvemærke med farverne grøn (pantone 369c) og grå (pantone 428u) — ansøgning nr. 459 149

Vare eller tjenesteydelse: Varer i klasse 7 (bl.a. kompostkværne, græsslåmaskiner, hække-sakse, fejmaskiner, plove, højtryksrensere)

Den for appelkammeret påklagede afgørelse: Undersøgerens afvisning af registrering

Søgsmålsgrunde: — urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94
— urigtig anvendelse af artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 40/94.

Sag anlagt den 12. oktober 2000 af Chantal Borremans og 17 andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-319/00)

(2000/C 372/26)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. oktober 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Chantal Borremans og 17 andre, boende Belgien, ved advokaterne Albert Evrard og Anne Colson, Bruxelles.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Den afgørelse, hvormed sagsøgerne fik tilbudt kontrakter som midlertidigt ansatte i faste stillinger med virkning fra 1.1.2000 (artikel 2, litra b), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber), annulleres.
- Kommissionen opfordres til at træffe enhver afgørelse, som kan udgøre en rimelig kompensation for den ulempe, som den omtvistede afgørelse har medført for de berørte.
- Kommissionen tilpligtes at tilkende sagsøgerne et beløb på 1 EUR med forbehold for eventuelle forhøjelser eller nedsættelser under sagen som erstatning for den økonomiske skade, som sagsøgerne har lidt med undtagelse af Francy Arnalsteen, som har opgjort sit tab til 1 000 000.
- Kommissionen tilpligtes at tilkende sagsøgerne et beløb på 1 EUR med forbehold for forhøjelser eller nedsættelser under sagen, som erstatning for den økonomiske skade, som sagsøgerne har lidt, forudsat at Kommissionen dømmes til at betale Chantal Borremans og Francy Arnalsteen et beløb på 1 000 000 BEF.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er forhenværende ansatte i Den Europæiske Sammenslutning for Samarbejde. Denne belgiske sammenslutning havde til formål at udføre forskellige opgaver på udviklingspolitikens område på vegne af Kommissionen. Efter at Den Europæiske Sammenslutning for Samarbejde havde ophørt med sin virksomhed i slutningen af 1998, blev medarbejderne ansat i Kommissionen.

Med nærværende søgsmål anfægter de Kommissionens beslutning om at tilbyde dem kontrakter som midlertidigt ansatte i to år med mulighed for forlængelse i yderligere et år, i overensstemmelse med artikel 2, litra b), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskabet.

Sagsøgerne gør gældende, at Kommissionen har forskelsbehandlet dem i forhold til andre ansatte i Den Europæiske Sammenslutning for Samarbejde, som blev fastansat ved foranstaltninger truffet i 1982 og 1987. Desuden gør de gældende, at Kommissionen har givet dem berettigede forhåbninger om, at de ville blive ansat i Fællesskabets tjeneste. Kommissionen har ved at nægte at tage hensyn til sagsøgernes berettigede forhåbninger tilsidesat princippet om beskyttelse af den berettigede forventning.

Sag anlagt den 18. oktober 2000 af Elke Sada mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-325/00)

(2000/C 372/27)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 18. oktober 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Elke Sada, Besozzo/VA, Italien, ved advokat Dr. Hans-Josef Rüber, Köln, Tyskland.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det fastslås, at Kommissionen i henhold til artikel 28a i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne er forpligtet til at udbetale sagsøgeren en månedlig arbejdsledighedsunderstøttelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har været midlertidigt ansat ved Det Fælles Forskningscenter i Ispra. Hun afslø et tilbud om, at hendes kontrakt på fem år blev forlænget med yderligere fem år.

Med dette sagsanlæg anfægter sagsøgeren Kommissionens afgørelse om ikke at tildele hende arbejdsledighedsunderstøttelse og andre sociale ydelser i henhold til artikel 28a i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne.

I modsætning til Kommissionens opfattelse hævder hun, at hun må anses for at være arbejdsløs i artikel 28a's forstand. Det faktum, at hun har afslået en forlængelse af arbejdsforholdet, kan ikke sidestilles med, at hun selv har sagt sin stilling op. Hendes midlertidige ansættelsesforhold er derimod udløbet som planlagt, hvilket medfører, at hun har krav på arbejdsledighedsunderstøttelse.

Sag anlagt den 17. oktober 2000 af ICAT FOOD SpA mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-327/00)

(2000/C 372/28)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 20. oktober 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af ICAT FOOD SpA ved advokaterne Roberto Delfino, Genova, Massimo Merolo, Rom, Flora Santaniello, Lecce, og Daniele P. Domenicucci, Pescara, og med valgt adresse i Luxembourg hos advokat Alain Lorang, 51, rue Albert I.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af beslutning C(2000) 1612 af 19. juni 2000, hvorved Kommissionen afslog ansøgningen om undladelse af i medfør af EF-toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), at efteropkræve told ved indførsel af tre partier tun fra Tyrkiet, idet efteropkrævning blev foretaget ved skrivelserne IM4 548/P af 8. september 1995, 866/E af 9. januar 1996 og 2656/H af 24. januar 1996.
- Sagsøgte, Europa-Kommissionen, tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Grundlaget for denne sag er EF-myndighedernes anfægtelse af de ATR.1-certifikater, der er blevet udstedt af Tyrkiet, i forbindelse med overgangen til fri omsætning ekspederet af Genova Toldkammer af tre partier dåseemballeret tun indkøbt hos det tyrkiske firma Kervitas. Anfægtelsen var begrundet med, at en stor del af de råvarer, der var blevet anvendt til fremstilling af de eksporterede produkter, ikke udelukkende havde oprindelse i Tyrkiet, og at de pågældende firmaer ikke havde foretaget fysisk adskillelse af de tyrkiske råvarer og af råvarer med anden oprindelse.

Til støtte for påstanden gør sagsøgeren gældende, at der foreligger en overtrædelse af EF-toldkodeksens artikel 220, stk. 2, litra b), af proportionalitetsprincippet og af begrundelsespligten, jf. herved EF-traktatens artikel 153.

Hvad angår artikel 220 i nævnte kodeks bemærkes, at såfremt efteropkrævningen af afgifterne måtte være begrundet (hvilket i det mindste er tvivlsomt) og såfremt der eventuelt måtte foreligge en fejl fra de tyrkiske myndigheders side i det dokument, hvorved oprindescertifikaterne udstedes, må en sådan fejl imidlertid kvalificeres som en »aktiv fejl«.

De pågældende myndigheder har hævdet, at ART.1-certifikaterne er gyldige, idet der ikke ses at foreligge nogen vildledning i forbindelse med de eksporterende selskabers erklæringer. Således kan der ikke lægges vægt på Kommissionens principale indsigelse, hvorefter der i det konkrete tilfælde ikke kan antages at foreligge nogen »aktiv fejl« fra de pågældende myndigheders side.

Opfyldelsen af de to andre betingelser i artikel 222 har Kommissionen alene anfægtet indirekte.

Da der foreligger den angivelige fejl ved fortolkningen af »kumulationsreglen«, gør sagsøgeren gældende, at Kommissionens overbevisning om, at »kumulationen« af tyrkiske varer og EF-varer ikke var aftalt, har betydet, at EF's inspektører undlod at beregne procentdelen af råvarer fra tredjelande og at bedømme, i hvilket omfang denne procentdel eventuelt oversteg tolerancegrænsen (på 10 %), der er fastsat i Associeringsrådet EF-Tyrkiet.

Sag anlagt den 24. oktober 2000 af Mario Costacurta mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-328/00)

(2000/C 372/29)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 24. oktober 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Mario Costacurta, Luxembourg, ved advokat Marc Petit, Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Det stiltiende afslag på hans ansøgning af 6. juni 2000 annulleres.
- Det fastslås, at sagsøgeren i overensstemmelse med artikel 3 i vedtægtens bilag X skal ansættes i et tredjeland med virkning fra den 1. september 2000.
- Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.
- Det tages til efterretning, at sagsøgeren tager forbehold for sine øvrige rettigheder eller adkomst til at iværksætte andre retsskridt, navnlig hvad angår kravet om erstatning af hans tab.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren, som er ansat ved Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer, anfægter afslaget på hans ansøgning om at blive placeret i et tredjeland i medfør af artikel 3 i vedtægtens bilag X.

Søgsmålsgrundene og de væsentligste argumenter svarer i vidt omfang til de i sag T-202/00 anførte.

Sag anlagt den 25. oktober 2000 af Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-329/00)

(2000/C 372/30)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 25. oktober 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Bonn Fleisch Ex- und Import GmbH, ved advokat dr. Dietrich Ehle, Ehle & Schiller, Köln (Tyskland).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens beslutning K (2000) 2207 endelig udg. af 25. juli 2000 (REM 49/99) kendes ugyldig.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagens genstand er Kommissionens beslutning af 25. juli 2000, hvormed Kommissionen afslår Forbundsrepublikken Tysklands ansøgning om i medfør af artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1430/79⁽¹⁾ at fritage sagsøgeren for importafgifter for import af oksekød. Kommissionen har i den anfægtede beslutning gjort gældende, at der ved ekspeditionen af importerede varer blev anvendt forfalskede dellicenser. Forfalskede licenser er omfattet af sagsøgerens forretningsrisiko. Hverken de spanske myndigheder, der havde udstedt licenserne, eller Kommissionen har forholdt sig ukorrekt, således at grænserne for den normale forretningsrisiko, som en importør af toldbe- gunstigede varer må bære, ikke er overskredet.

Sagsøgeren gør gældende, at Kommissionen har tilsidesat sagsøgerens ret til at blive hørt, idet sagsøgeren ikke i forbindelse med aktindsigt har fået forelagt alle de relevante bilag. Desuden foreligger der på grund af de spanske myndigheds og Kommissionens ukorrekte adfærd, navnlig med hensyn til forvaltningen af kontingenterne, sådanne særlige forhold, som er omhandlet i artikel 13. Videre mangler der beviser eller overbevisende indicier for den påståede forfalskning. Derudover har Kommissionen undersøgt sagens omstændigheder mangelfuldt og ufuldstændigt.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2.7.1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter, EFT L 175, s. 1.

Sag anlagt den 26. oktober 2000 af Stefano Cocchi og Evi Hainz mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-330/00)

(2000/C 372/31)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. oktober 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Stefano Cocchi og Evi Hainz, Italien, ved advokaterne Georges Vandersanden og Laure Levi, Bruxelles.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- afgørelserne af 16. marts 2000 og 22. februar 2000 truffet af den myndighed, der har kompetencen til at indgå ansættelseskontrakter, om ikke at tage sagsøgernes ansøgning i betragtning ved besættelse af de ledige stillinger, der er offentliggjort i meddelelse om ledige stillinger KOM/R/5530/00 af 24. februar 2000 og KOM/R/5500/00 af 24. januar 2000, annulleres, subsidiært annulleres disse meddelelser om ledige stillinger
- afgørelserne om udnævnelse truffet på et ukendt tidspunkt inden for rammerne af de ansættelsesprocedurer, der blev indledt ved disse to meddelelser om ledige stillinger, af den myndighed, der har kompetencen til at indgå ansættelseskontrakter, annulleres
- sagsøgte tilpligtes at betale et beløb på 1 EUR i erstatning for det tab, der er lidt som følge af denne afgørelse, idet beløbet fastsættes foreløbigt og efter ret og billighed
- sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er tidligere midlertidigt ansatte ved Kommissionen i Det Fælles Forskningscenter (FFC), Ispra, Italien.

I de anfægtede afgørelser har Kommissionen meddelt sagsøgerne, at deres ansøgninger til de ledige stillinger ved FFC ikke er blevet taget i betragtning.

Sagsøgerne har kritiseret Kommissionen for have givet tjenestemænds ansøgninger forrang ved at have undersøgt og sammenlignet disse med hinanden uden samtidig at have behandlet de midlertidigt ansattes ansøgninger, herunder sagsøgernes. Kommissionen har overtrådt tjenestemandsvedtægtens artikel 4, 7, 27, 29 og 45, samt artikel 12 i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne og princippet om forbud mod forskelsbehandling, idet den ikke har foretaget en sammenlignende undersøgelse af samtlige ansøgninger.

Sagsøgerne har endvidere gjort gældende, at de omtvistede afgørelser ikke indeholder nogen formel begrundelse. Derudover er de ikke truffet i tjenestens interesse og er ikke forenelige med Kommissionens nye politik vedrørende forskningspersonale. Endelig har sagsøgerne anført, at de anfægtede afgørelser tilsidesætter princippet om god forvaltning og omsorgspligten, som påhviler Kommissionens tjenestegrene.

Sag anlagt den 26. oktober 2000 af Laurence Bories og fire andre mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-331/00)

(2000/C 372/32)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. oktober 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Laurence Bories, Philippe Chemin, Laura Copes, Emanuele Mondini og Helen Preissler ved advokaterne Georges Vandersanden og Laure Levi, Bruxelles.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- afgørelserne af 16. marts 2000, 3. februar 2000, 17. marts 2000, 17. januar 2000 og 16. marts 2000 truffet af den myndighed, der har kompetencen til at indgå ansættelseskontrakter, om ikke at tage sagsøgernes ansøgning i betragtning ved besættelse af de ledige stillinger, der er offentliggjort henholdsvis i meddelelse om ledige stillinger KOM/R/5526/00 af 24. februar 2000, KOM/R/5889/99 af 21. december 1999, KOM/R/5520/00 af 24. februar 2000, KOM/R/5863/99 af 26. november 1999 og KOM/R/5521/00 af 24. februar 2000, annulleres, subsidiært annulleres disse meddelelser om ledige stillinger, og for så vidt som det er nødvendigt annulleres afgørelse af 25. juli 2000 truffet af den myndighed, der har kompetencen til at indgå ansættelseskontrakter, om afvisning af sagsøgernes klager
- sagsøgte tilpligtes at betale et beløb på 1 EUR i erstatning for det tab, der er lidt som følge af denne afgørelse, idet beløbet fastsættes foreløbigt og efter ret og billighed
- sagsøgte tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmålsgrundene og argumenterne svarer til dem, der er gjort gældende i sag T-330/00, Cocchi et Hainz mod Kommissionen.

Sag anlagt den 3. november 2000 af Rougemarine SARL mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-333/00)

(2000/C 372/33)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 3. november 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Rougemarine SARL, Paris, ved advokat Thierry Levy, Paris.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Den beslutning, som Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber har truffet den 5. september 2000, annulleres i sin helhed.
- Rådets afgørelse 95/563/EF af 10. juli 1995 annulleres.

- Kommissionen tilpligtes at betale Rougemarine SARM 16 047 352,41 FRF (2 446 386,7 EUR) i erstatning for det tab, selskabet har lidt som følge af denne forskelsbehandling.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren i denne sag er et selskab, som fremstiller audiovisuelle produktioner, og som er registreret i handelsregistret i Paris. Selskabets direktør og indehaver af majoriteten af anparterne er tunesisk statsborger.

Søgsmålet har til formål at få annulleret Kommissionens beslutning af 5. september 2000 om afslag på den finansielle bistand, som sagsøgeren havde ansøgt om som led i MEDIA II-programmet, som bl.a. har til formål at støtte udvikling og distribution af europæiske audiovisuelle produktioner, i medfør af Rådets afgørelse 95/563/EF af 10. juli 1995 om iværksættelse af et program til fremme af udvikling og distribution af europæiske audiovisuelle produktioner (MEDIA II — Udvikling og Distribution) (1996-2000) (1).

Det sagsøgende selskab har til støtte herfor principalt gjort gældende, at den anfægtede beslutning, som er vedtaget på grundlag af artikel 3, stk. 4, i Rådets afgørelse 95/563/EF, er ulovlig, idet der herved foretages en forskelsbehandling af de europæiske selskaber, som fremstiller audiovisuelle produktioner, på grundlag af direktørernes nationalitet, hvilket er i strid med EF-traktatens artikel 12. Ifølge den nævnte artikel 3, stk. 4, skal de virksomheder, der er omfattet af MEDIA II-programmet, være og forblive ejet direkte eller ved majoritet af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater. Bestemmelsen er ligeledes i strid med det ligebehandlingsprincip, som kan udledes af Domstolens praksis. Sagsøgeren har i den forbindelse anført, at det anvendte forskelsbehandlingskriterium ikke er objektivt begrundet.

Subsidiært har det sagsøgende selskab under henvisning til traktatens artikel 241 nedlagt påstand om, at Rådets afgørelse 95/563/EF erklæres ulovlig.

(1) EFT L 321 af 30.12.1995, s. 25.

Sag anlagt den 7. november 2000 af Carmelo Morello mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-338/00)

(2000/C 372/34)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 7. november 2000 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Carmelo Morello, Bruxelles, ved advokaterne Jacques Sambon og Pierre Paul Van Gehuchten, Bruxelles.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af Kommissionens beslutning om at ansætte en anden tjenestemand i stillingen KOM/113/99 IV/F/2 »Automobiler og andre transportmidler« svarende til en A/5-A/4-stilling som kontorchef.
- Annullation af Kommissionens beslutning om ikke at efterkomme sagsøgerens ansøgning vedrørende denne stilling.
- Tilkendelse af et beløb på 120 000 EUR, med forbehold for forhøjelse eller nedsættelse under sagen, som godtgørelse for tort og den skade, sagsøgeren har lidt ved de fejlagtige eller ufuldstændige oplysninger, som sagsøgte har indsamlet til sagsøgerens personlige aktmappe, samt den tilstand af usikkerhed og ængstelse, sagsøgeren befinder sig i med hensyn til sin arbejdsmæssige fremtid.
- Tilkendelse af et beløb på 25 000 EUR, med forbehold for forhøjelse eller nedsættelse under sagen, som erstatning for den økonomiske skade, sagsøgeren har lidt som følge af tilsidesættelsen af hende til den ledige stilling, og dermed tilsidesættelsen af enhver chance, hun måtte have for forfremmelse.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerens søgsmålsgrunde og væsentligste anbringender svarer til de i sag T-135/00 og sag T-136/00, Morello mod Kommissionen (1), anførte.

(1) EFT C 211 af 22.7.2000, s. 23 og 24.

Slettelse af sag T-121/98⁽¹⁾

(2000/C 372/35)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 29. september 2000 har formanden for Anden Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-121/98, Taurus Beteiligungs-GmbH & Co. KG mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 312 af 10.10.1998.

Slettelse af sag T-232/99⁽¹⁾

(2000/C 372/37)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 6. september 2000 har formanden for Tredje Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-232/99, Margaret McKenzie-Cambell mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 20 af 22.1.2000.

Slettelse af sag T-204/98 R⁽¹⁾

(2000/C 372/36)

(Processprog: engelsk)

Ved kendelse af 11. oktober 2000 har præsidenten for De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-204/98 R, British Sugar plc mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 48 af 20.2.1999.

Slettelse af sag T-39/00⁽¹⁾

(2000/C 372/38)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse af 27. september 2000 har formanden for Femte Afdeling ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans besluttet, at sag T-39/00, PlantaVet Vertrieb biologischer Tierarzneimittel GmbH mod Det Europæiske Agentur for Lægemiddelvurdering, skal slettes af registeret.

⁽¹⁾ EFT C 135 af 13.5.2000.